

loven at give netop den Art af Understøttelse til Organisation og Uddannelse af frivillige Korps og ogsaa har anvendt af denne Bevilling og sikkert vil blive ved dermed — maaske vil Bevillingen blive forhøjet, hvis man, hvad man vel nok gør, faar Overenskomster med flere frivillige Korps — synes det mig at være en alt for almindelig Anvendelse af Pengene. Skal Renterne gaa til frivillige Korps, forekommer det mig, at det maa være til en særlig Anvendelse. Selvfølgelig tænker jeg mig ikke en Anvendelse, som ligger udenfor det, man har tænkt sig ved den Bevilling, der findes paa Finansloven, men man kunde maaske udskille en særlig Del, og derom vil man maaske kunne forhandle med Ministeren i et Udvalg. Jeg har tænkt paa Anvendelsen af disse Midler til et bestemt Øjemed. Skal de frivillige Korps have Betydning, vil det være af stor Vigtighed, at de samarbejder med Hæren ved større Øvelser for derved at dygtiggøre sig til under Krigsforhold at udrette, hvad man med Rimelighed kan forlange af dem. Kan man ved et Tilskud som det her paa-tænkte fremme Samarbejdet ved at sætte Korpsene i Stand til under større Hærøvelser, navnlig Kantonnementsøvelser om Efteraaret, at optræde i Forbindelse med Hærens øvrige Afdelinger, synes det mig, at det stemmer bedst med Traditionen og fyldstgør Hensynet til den Maade, hvorpaa Midlerne i sin Tid for en stor Del er skaffede til Veje.

Jeg skal tillade mig at anbefale, at dette Lovforslag nyder Fremme. Det var paa en Maade nødvendigt, at det kom frem. Bøet fra Københavns Væbning skal bringes i Orden. Om det sker paa denne Maade eller paa anden Maade, vil naturligvis afhænge af Rigsdagens Indflydelse paa Lovforslaget under de kommende Forhandlinger. Jeg tænker mig, at Lovforslaget maa behandles i et Udvalg, og det vil jeg tillade mig at foreslaa, naar Forhandlingen her er endt.

K. M. Klausen: For 14 Aar siden blev der af Socialdemokratiet indbragt et Lovforslag om at ophæve Københavns Væbning, og dette Lovforslag indeholdt tillige Bestemmelse om, at de Midler, Væbningen raadede over, skulde deles mellem Staten og Københavns Kommune. Det er mig derfor en Tilfredsstillelse i Dag at være med til at behandle et Lovforslag om en saadan Deling som den, vi

havde foreslaaet for 14 Aar siden. Det er et af de faa Lyspunkter ved Hærdningen af 1909, at Københavns Væbning blev ophævet. Det var et Korps, som militært set ingen Betydning havde, og det var en Tjeneste, som var til stor Ulejlighed, Tidsspilde og Bekostning for Mandskabet. Det var en Undtagelsesstilling, der var paalagt de københavnske værnepligtige, at de skulde gøre Tjeneste 15 Dage ekstra mere end værnepligtigt Mandskab noget andet Sted i vort Land, og det var tillige en Udgift, der var paalagt Københavns Kommune. Det var mærkeligt, at Københavns Kommune skulde bidrage til at dække Udgifterne for et Korps som Københavns Væbning. Det hed sig ganske vist paa Papiret, at det var et Korps, der kunde bruges i København ved visse Lejligheder, ved Opløb og lignende, men det havde ikke det mindste paa sig. Saa vidt mig bekendt har det aldrig nogen Sinde været brugt i det Øjemed, og Politidirektøren vilde sikkert meget frabede sig at faa et saadant Korps at virke med. Københavns Kommune har paa anden Maade sørget for at kunne opretholde Ordenen i vor By, idet den har indrettet et stort Politikorps. Det hed sig endvidere, at Væbningen kunde benyttes ved Ildebrand, men ogsaa i den Henseende var den fuldstændig overflødig, idet Københavns Kommune har indrettet et Brandkorps, der helst ser sig fritaget for at faa Hjælp af saadanne Folk, som Væbningsmandskabet vilde være, under Ildebrande. Som sagt, jeg kan med Tilfredshed se paa, at dette Lovforslag er kommet frem, og den Deling, der er foreslaaet mellem Staten og Kommunen, kan jeg ogsaa tiltræde. Det er nok muligt, at Kommunen burde have noget mere end Staten, altsaa et større Beløb, end Lovforslaget tilsigter, idet vi nemlig maa huske paa, at Københavns Kommune har i en lang Aarrække tilskudt meget store Beløb. Blot efter den i 1909 ophævede Lov har Københavns Kommune fra 1870 til 1909, altsaa i 39 Aar, tilskudt af sin Kasse et Beløb af omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og regner vi Renten med, bliver det endda betydeligt mere. Derfor kunde der egentlig have været Grund til, at Københavns Kommune havde faaet en større Part af de Ejendele, Væbningen efterlader sig, men det skal jeg ikke holde paa. Kommunalbestyrelsen er altsaa gaaet ind paa den Deling, her er foreslaaet, og København har Grund til at glæde sig over, at Væbningen er blevet